

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
40-ik szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyiltér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . . . 12 fillér.
Bélyegdij minden beiktatás
után . . . . . 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönbén minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűben posta-utalvány utján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Szentiványi Árpád beiktatása.

Miskolc város a folyó hó 9-én a tiszai ág. h. ev. egyházkerület elhunyt felügyelője Péchy Tamás utódjává választott Szentiványi Árpád magas méltóságába és nagyjelentőségű hivatalába igtatása alkalmából, mely folyó hó 10-ike délelőttjén a miskolci ág. h. ev. egyház templomában tartott isteni tisztelet után kezdetét vett kerületi közgyűlésen ment végbe, félelemelő magasztos ünnepélyességeknek volt szenttanuja.

E nap délután 5 óráján egész tábora a városi s vidéki fogatoknak vonult az ugynevezett „Luther-ház”, illetve ág. h. ev. lelkészi és püspöki lak előtti szabad térre, élükön gróf Szirmay Alfréd szirma-bessenyi nagybirtokos ötös diszfogatával, mely fogatokon az egyházkerületi elnökség (Dr. Szontagh Miklós és Zelenka Pál püspök), Glauf Pál főjegyző, Radványi István hegyaljai felügyelő, a kerületi képviselők s a rendező bizottság egy részével a tiszai pályaudvarba hajtatott az 5 óra 42 perczkor érkező egyházkerületi új felügyelő s a 6 óra 20 perczkor érkező egyetemes egyházfelügyelő *Prónay Dezső báró, dr. Baltik* püspök s a társaságukba jövő *illustriis vendégek* fogadására és üdvözlésére. — A pályaudvar felé robogó diszfogatok impozáns sora a lobogódiszbe öltözött város főutezóját már odamenet nagy érdeklődő közönséggel töltötte meg, — visszajövet pedig az egész város apraját-nagyját talpra állította, úgy hogy valóságos hullámmal a főutezán Miskolc városának minden rendű, rangú és koru lakossága s az ezernyi ezerek ajkairól felhangzott „éljen”-nek ékesen szóló bizonyosságai voltak annak, hogy az érkezett magas vendégeket nemcsak mi hitfelek fogadtuk lelkes örömmel, hanem a megye batósága s a város nemesen gondolkodó előjárósága s összes derék lakossága is felekezeti különbség nélkül — A szeretetteljes fogadás diadalmenetében láttuk nemesak a beiktatandó mélyen tisztelt uri családjának rokonait, édes testvérét Szeleczky Dénesné leányá-

val és fiaival, egyetlen leányát Szontagh Zoltánné urnót férjével és gyermekeivel, Szentiványi Márton, Károly és Gyula urakat, kik a család ősi fészkeből Szentiványból jöttek, — hanem ott láttuk Podmaniczky Géza bárót Aszódról, Radvánszky Géza és Béla bárókat, Borsodvármegye alispánját — s a mi bár egészen természetes — de igen felemelő látványul szolgált, ott volt Gömörmegyénk nagyszámu képviselője Hámos László főispánunkkal és Bornemisza László alispánunkkal az élén, id és itt, Szontagh Pál, Kubinyi Géza, Kubinyi Andor képviselők, Kubinyi Aladár törvényszéki elnök, Medvezky Sándor, Cseh István tszéki bírákkal, Lukács Géza megyei főjegyző, Józsa Anta kir. tanfelügyelő, Hevessy Bertalan, Hevessy József, Marton János, dr. Markó Sándor, Máriássy László és Máriássy Gyula, Kuna Aurél, Szontagh Béla, Bazilidesz Gusztáv, Stefanosk Károly, a rimaszombati és rozsnói, eperjesi, iglói, kézsmárki, nyiregyházi főgymnasiumok tanárai nagy számban, nem is említve a kerületünkbeli egyházmegyék ez alkalomra kiküldött képviselőit s az azokkal érdeklődésből jött vendégeket.

Az egyház temploma bejratánál hatásos beszéddel üdvözölte Szentiványi Árpád egyházkerületi felügyelőnkét Radványi István, a miskolci ev. egyház felügyelője, kinek szavaira az üdvözölt annak hangsúlyozásával válaszolt, hogy a fogadtatás e minden várakozást felülmuló nagyszerűsége, bár tudja, hogy nem az ő személyének, hanem és kiválóan a beiktatáshoz szívesen megjelent magyarhoni ág. ev. egyetemes egyházi felügyelőnek méltóságos Prónay Dezső bárónak szól, de az iránta oly meghatóan nyilvánuló bizalmat, szeretetet és ragaszkodást azzal kívánja viszonzni, hogy e helyen is ünnepélyesen kijelenti, miszerint mint eddig is tette, új hivatalában is minden erejét felekezete — egyháza — s a magyar haza javára, boldogítására fogja fordítani. — Báró Prónay Dezső egyetemes felügyelő magas szárnyalású beszédben szívélyesen üdvözölvén a beiktatandót, köszönetet mond a meleg fogadtatásért, s ezzel az ünnepély előrsze véget ért, — s ki-ki a rendelkezésre álló

fogaton — a bizottság által számára kijelölt — szállására távozott.

Nyolcz óraker ismerkedési estélyre gyűltek össze a vendégek a „Korona” szálló nagytermében, a hol kinek-kinek alkalma volt a közszeretnek és tiszteletnek örvendő egyházi méltóságokkal kezét szoríthatni s őket személyesen üdvözölhetni.

Az ünnepély maga folyó hó 10-én a templomban tartott vasárnapi délelőtti isteni tisztelet után Terray Gyula gömöri főesperes széies alapokra fektetett, nagyhatalú szöszéki szent beszéde után, midőn is a gyűlés megalakult s a választó szavazatokat folyó évi május havában felbontott bizottság jelentéséből kitűnt, hogy a 351 szavazatból *Szentiványi Árpád* ur 325 szavazattal lett a tiszamelléki ág. h. ev. egyházkerület felügyelőjévé megválasztva, minek alapján őt Dr. Szontagh Miklós helyettes kerületi felügyelő a kerület törvényesen megválasztott felügyelőjének jelentette ki s folkérte az előirt eskü letételére. — Glauf Pál kerületi főjegyző előolvasása mellett, midőn a szent esküt, mely igen sokoldalú s igen fontos kötelességek teljesítésére vonatkozik, ünnepélyesen letette volna, elfoglalván helyét, *Zelenka Pál* püspök őt következő beszéddel üdvözölte s igtatta hivatalába:

„Megtartott tehát egyházkerületünk közönségének osztatlanul, mondhatjuk páratlanul szépen nyilvánult bizalma azon a helyen, melyen mint az Istenben boldogult előd törvényes helyettese; szakadatlan egymásutában végeztet az utolsó években, önmagadnak sokszor megtagadásával, mindig azonban nemesen, a világi elnök teendőit.

Meghívott és megnyert tehát az egyházkerület közönsége tiszteletének, mondhatjuk szeretetének lélekemelő módon nyilvánulással azon vezéri polczra, amelyen magasabb látkörre, és mélyebb felfogással, szélesbb hatáskörrel és nagyobb felelősséggel kell majd az Ur sz. egyháza békés rendjeiért és jobb sorsáért önáldozattal közremunkálnod.

Megbízott benned eddig is, vallásos reménnyel, szövetkezett mély bizalommal tekint most is rád, fohászzerű legjobbján kívánattal üdvözöl, áldottnak jelentik ki a vele kötött új szövetséget, áldásért könyörög feletted és veled az Úrtól, a mi menyei sz. Atyánktól.

T Á R C Z A.**Hit és szerelem.**

(Beszély.)

Irtta: SZATHMÁRY JÓZSEF.

II.

Máskor olyan esendes volt a liget. A tölgy leveleinek suttagását, a dolgos méh esendes zümmögését nem zavarta semmi, csak az olykor megcsendülő madárdal, s a bokor árnyában búsuló gerle szomorú bugása. Nem járt itt élő lény, csak a dalos madarak, virágról virágra repdeső hímek lepkék, s tisztáson játszadozó nyulak.

Most egyszerre népes lett a liget. Füstölő oltár körül emberesoport áll. Férfiak, nők vegyesen. Az arezonkon az áhitat fensége honol. Összekulesolt kezeiket az égre emelve, imát rebegnek az ajkak. Hadurnak áldoztak. Irtis fehér hosszú taláiban, fején ékes virág koszorúval az utolsó imát mondja el. Körötte szép, fehérbe öltözött piros rózsafüzérrel feldisztat leánykák szolgálnak föl. ők szítják a tüzet, ők adják a táltos kezébe a leölt állat feldarabolt részeit. A négyszögű oltár bal oldalán éneklő papok állanak, mellettük mások kürt s dobbal kezükben.

Félkörben veszi körül a nép az oltárt köztük van Vatta; is, arezán a boldogság el nem titkolható jeleivel. Boldog, hogy Istenének áldozhatott, imát rebeghetett. De a boldogság sugárzó öröme mellett ott van az arezán a benső harez, a folytonos küzdelem eredménye, a halványság is. Önmagát legyőzni nehéz, szívet legyőzni még nehezebb. Egy síró gyermek az, kit minél jobban esendesit, annál erősebben sír, követeli a megáhitott tárgyat. Lelkében Hadur képe mellett ott van az Etekáé is. Mindkettő nagy hatalom már. Hit és szerelem! . . . A vele született s éveivel folyvást erősülő hit s a hirtelen támadott, de már hitével egyenlő nagyságra, erőssé vált szerelem! E két hatalom küzd egymással szívében. Melyik lesz erősebb? Melyik hatalmasabb! Ajka hitének ad elsőseget, szíve erős dobogása szerelme mellett bizonyít!

Elhangzott már az ima Hadurhoz, el az ég, föld, tűz és víz szelleméhez, dobok pergése, kürtök rivalgása vegyül a nép utolsó kére énekébe. Lejött Irtis az oltár lépcsőjéről s egy árnyas fa alatt ülő ékes ruhába öltö-

zött ősz felé közeledett. A jós volt ez. A megölt fehér ló belső része előtte hever a földön s figyelmesen vizsgálja azt. Az erek különféle futása s a részek épsége előtte a jelek, melyekből jós jeit összeállítja.

— Társam, szólott Irtis hozzá, kit Hadur böles lélekkel, éles látással áldott meg, mit mondott a zsiger? Népünk jövője mily leszen? Boldogság vagy bánat osztályrésze?

A jós felemelkedett. Szemeit az égre irányozva, lassu mormolás után ily szókra nyitja föl ajkát:

Szeretve van, kedvelt e nép Hadur előtt,
Nagygyá, e föld biztos urává ő teszi.
Míg zöld levél virul e szép hegyormokon,
Míg csak arany kalásztól hullámos a föld,
Míg csak virág terem a selymes réteken,
Míg édes bor esepog Szerenes vidékein:
Itt boldogulni fog mindig a nagy magyar,
Erős, hatalmas lesz több ezredéven át.
De néha néha majd az ég sötét leszen,
Manó hatalmat nyer a hármás bérczekben,
Jönek nehéz napok, kemény vihar, csaták
Foszlányra szakgatott zászlónkra gyász tolu.
„Árpád segits!” kiáltnak majd a sík mezők,
„Hazánk oda!” jajgatnak majd a bérczetők
De elveszni hazánk Hadúr nem engedi
És jöni fog kiért kiált az árva nép!
Ez lesz a jel: Nagyot dördül az ég, a föld,
Füstöt boesát az ősz Kárpát hegyormain,
Halbó Tiszánk majd zúg, s kiesap a gátokon
És támad új vitéz. Árpád nevébe jó!
Fénylő acél villan! Kezébe kopja száll
Szívébe tűz, dörgön kiáltja: „Föl magyar!”
Agaskodó lován repül a délezeg hős,
Utána ősi hun, s vitéz magyar sereg.
És tart a harez. A vér pataként esőrgedez,
Piros leszen a naptányéra, vér piros
És fut Manó s kiált: „Ne bánts az ősz magyart!”
Az ég csatáz vele! Dicső Hadúr vele!
És újra nagy leszen a nemzet, a magyar,
Zászlója follobog büszkén a hegytetőn,
Dal váltja föl a jajt, sarló a kardokat
És szép hazánk örökre béke földje lesz!

A nép örömrivalgása fogadta a jós szavait. Hadúr szerete, a jövő boldogsága felvillanyozott minden szí-

vet. Boldogan sietett mindenki kosarához, s lelkes dallal ajkaikon széledtek el a ligetben, hogy az áldozat sikerét víg áldomással ünnepeljék meg.

— Nem tartasz velünk Vatta? — kérde Irtis.

— Majd később Jolán jösolni fog nekem. Meghallgatom.

Szép barna lány vált ki a oszló sokaság közül. Fekete szemei élénk fényben égtek, arezán bús melázás honolt. Megáll Vatta előtt s ráfűggesztvén szeméit, dalamos hangon szólott hozzá:

— Uram, nevem Jolán. Szülöm nem ismertem. Mint árva nőttem fel az ősz Irtisnél én. Jövönk, a sors Hadúr kezébe van s ezt ő a jobb tenyérre írta föl; mutasd kezéd!

Letérdelt Vatta előtt s felé nyujtott kezét vizsgálja. Hangja remegett:

Piros erek, hosszúk! . . . Uram, ez szerelem,
Uram szeretsz. A szíved nem tied többé.
Jobban szeretsz, miként lehet szeretni lányt.
A harmat a levél, pártját a kis madár,
Szép csillag az eget, földünk a napsugár
Ugy nem szeretheti, miként te szíved őt.
Ajkad nagyot sóhajt. Szemed az áruló
De kit imád lelked, jobban szeret téged;
Ó ég, neved susogják ében ajkai,
Téged ölel, karol almába' mindig ő,
Mint szomjas utazó a hűvös ér után,
Vágyik remegve ajka esőködért.

— Oh, mondd tovább! Mily szép! Tovább, tovább.

— Szavad parancs. Beszédem csak jelen Ura.

Jövöd borus képét most festik ajkaim.
Kiesinyke pont hüvelyk ujjod tövén: halál,
Élted rövid leszen, ha nem vigyázzs reá!
Utad, melyen haladsz örvénybe visz uram
Terved, mi nyomja szívedet, tudom.

— Ki volt az áruló? Kimondta meg neked, mi csak még szívben él, csak terv? Az nincs tenyérremre írva. Mond ki az áruló nevét! Vérére szomjazom!

— Csak esendesen! Ne légy heves! Még áruló magyar nem volt s nem is leszen. Véletlen az, mi fölfedé előttem azt, mi elrabolja éjjetek, el álmotok. Irtis, az ősz táltos nevelt föl engemet, megáldja érte majd, oh áldja meg Hadúr! Imádom őt, csak éltérte remeg szívem! És im . . . az ősz veled veszélyes útra tért! . . .

Legyen úgy! Szövetségöttesed közegyházaddal legyen a boldogulást ígérő legfőbb tényezőnek, a hitű egyetértésnek törhetlen kapcsa s együtt a közösen munkált sikernek teljes biztosítéka.

Legyen úgy. Válsd be a jogos reményeket férfiasan. Válsd be az életben s majd emlékekben áldottá az Ur mérhetlen kegyelme által, mely sokféle ágazatu életsorsodban oly gazdagon nyilatkozik, fénylő multad tiszta sugarainak fénylenyomatában mindvégig.

Felügyelővé lettél 11 egyházmegyébe csoportosított 171 anyaegyház s ezekben 283 népiskola, azonfelül 2 főiskola s 12 középiskola felett. Jogod és felelősséged az alkotmány értelmében nemcsak képviselődésre és ellenőrzésre, hanem közremunkálásra is példaadásra is kiterjedt.

Legyen úgy. Vezéred legyenek: *törhetlen hited, munkáshűséged, családod történeti jelentősége, és szenvedő egyházad boldogulása.*

Törhetlen hited legyen mindig emeltyűd, erősítőd, vigasztalód, áldásos közremunkálásra képesítő égi erő, legyen az hódító világosság korunk azon rideg sötétjében, mely szégyenli a Krisztus evangéliumát s nem az ég javának keresésében és megbecsülésében, hanem a szentélyek és az Ur népe negligálásában keresi egy gentry nobilitását. Mutasd meg, hogy fényes családotól hozott ezen égi kincs nem romlott el a közélet változatos hullámaiban, hogy mint eddig: tudod szolgálni házad népével az Urat, Szolgáld mindig az Urhoz tért, az Urat kereső, Benne bizó, egyedül Tőle áldástváró, hű gyermek módjára élő és szent hited által mindenkor és mindenhol az Urat!

Munkás hűséged egyházyad iránt legyen melegítő erő, hatásköröd összes rétegeire kisugárzó hódító melegség, korunk azon hideg sötétjében, mely halátlan elbizakodottsággal hanyagolja el szent otthonát, közönyvel megy el azon szent mező mellett, melyen aranykálász rengett egykor egyház, s népe édes jutalmul, — s képes megfelekedni azon alkotmányról, melynek bontása a fellegrár és kunyhó összeomlását eredményezi, mely kert és mező nélkül pusztul szívében, hitben, egyházban, hazában a szellem és érzelmvilág erkölcsi képe.

Családod történeti jelentősége nyerjen Benned szerencsés folytatást e vezérhelyen is, nemcsak azért, mert az egyházmentő és építő hatalmas tényezők, melyek pénzt, vagyon, életet áldoztak volt s egyház, haza szabadságáért százados bajvívással történeti alakokká magasodtak ki, tolyton fogynak, annyira, hogy a hírnemes kath. szónok sujtó hasonlata szerint, legbecesebb részük már a földben van s a mi e növényből ma látszik, az már csak egy-egy hulló virág és levél, hanem és főleg azért, hogy egyház és hazaszeretet dolgában magva ne szakadjon azon pálmafának, melyek árnyában biztos men- és nyugalom helyet nyer az erőlen egyház, s bármint mondjunk is, kegyeletes tekintettel néz e százados törzsekre, gyümölcsösfa, eserde, virány és sziklák növényzete mindenkor. Legyen a Te példaadás is aranytolla az egyháztörténet lapjainak, világító torony viharos éjjeleken, delejtű szövevényes nyomtalan utakon, biztos utmutató az igaz boldogulás tájai közzé, régi kori hadvezér munkája, szent zászlóval egyik, fegyverrel másik kezével megy serege élén Isten szent nevében előre! Ez az előre: bátor, nemes, áldozatrakész vezér élen mentője a szenvedő egyháznak.

Szenvedő egyházad boldogulása legyen nemes törekvésed, ezért bajvívás életkedved. Az antonomia vésbástyái nemesak kívülről erős, hanem már belülről is merész kézzel bontogattatnak. Az anyagi rendezetlenség, ez a vétkes elmaradás rontja a nélkülözhetlen jó viszonyt egyház és népe és a tisztviselők között. A kor és az élet nagyobbodó szükségletei nehéz harcra kelték a fogatékos régebb kötelezettség adta fedezettel s eredménye egyházak sorvadása, lelkészek, tanítók anyagi és szellemi pusztulása. Elégedetlenség fogta el a lelkeket már ott is, hol az Ur legfőbb ajándéka, a meglepés volt bátorítója az egyéni, családi és egyházi boldogulásnak. A fokozatos függés és felelősség, a lánczolatossághoz és rendszeret deli-bábképekben mutatkozik már a kormányzás fokozatára.

Az álma volt az áruló, beszélte el, mi tervetek! Oh, iszonyú!... Kiütni a keresztívők!... Ne tedd meg azt!... Tervetek nem sikerül... életetek veszélybe jut! Kiméld meg őt. Hisz élte már rövid... Erőszak oltja el. Beszél le őt uram! Én láttam álomban kiontva véretek!

— Álmod csak álom volt, valóvá nem leszen! Félto szíved beszél! A mit tesznék, azt férfiak teszik. Erős a kéz; bizál kardunkban jó leány! Már lombot hajt az ág, már tette kész e szív!... S ha úgy lesz is... Hadurért halni kéj!...

— Ne, oh ne tedd! Még egyre kérlek én. Szerelmedet ne áldozd fel, ne szép jövőd. Tied lesz ő s te boldog ő vele! A mennyt varázslójátok majd a földre le. Mi szép lesz az!... Mi boldogság mosolyg reád!... Szép kis lakod menyország lesz a bérez alatt. Egy szép, mosolygó nő, kitárva karjai... Az ajka esőnkra kész, felél, feléd kacag!... Vadászni voltál, fáradt vagy, a esőjka vár. Pihenni sem kell most, erős vagy újra már. Vadharcba mégy; egy esők édes talizmánod. A kard, a kopja elkerül: szeretve vagy!... Szép homlokod a gond ékeje szántja föl; egy esők... a gond repül... barázda nincs többé...

— Tovább! Oly szép! Beszélj! Tovább, tovább!

— Aztán egy gyermek, szép göndör kishány fiú... Gyügyögve tartja majd apró kezét feléd... „Apám, apám!” mondják csesersznye ajkai... Most már öldbe van, czirógat, édesget; bajsod, szakáld játékszer... Nagyt kacag, ha megrángatja s mondod: „Fáj, ne bánts, fiam!” Megecsókol, rád borul...

— Tovább, szívemenek jól esik. Tovább!

— Szép úgy-e, szép?... S mindezt eldobni van erőd? Mint pára oszlik el e szép jövő, ha nem hajolsz, ha nem teszed meg azt, ha megveted szavam!... Egy szép menyország így, halál jövőd amagy. Ha nem kiméled meg a galambosz fejet, kiméld e szép jövőt, ne áldozd fel szerelmedet!

— Ne mond tovább! Minden szavad talál, csabítón jó fülembé. Feleség... gyermek... de hát Hadúr?... Csak egy lehet enyém! Vagy ő, vagy a hitem? Melyik legyen, melyik?... Repedj ketté szívem!... kiált Vatta s gyors léptekkel tűnt el a fák között.

(Folyt. köv.)

Helyi érdeket előnyt követel a közérdek felett, önzés hadat üzen a közjónak, szabadság ellentmond a rendnek, szeszély ellenszegül a törvénynek. Rontás, bontás, felfordulás aggasztó tünetei durva mázzal vonják be azt a szent képet, melyet birunk az ev. egyházban tündöklött rendről, egyetértésről, szeretetteljes közremunkálásról és példás áldozatkészségről, ezen evangéliumbeli ősi erőről, mely mind ott, hol alkotás történt, fejlődés következett, élet támadt, annyira, hogy még a száraz esztok is fellelevenedtek, kevésből is sok lett, kiesiből is nagy nőtt fel, meghozta a névtelen hősök százait, ezreit, oltároknál, iskolákban, az Ur sz. országának megvédésére és fenn-tartására.

Légy bátor, munkás, önfeláldozó, önmagadat megtagadó lelkes vezér. A reád bizottak ereje legyen erőd, küzdélme bajvívásod. Nem parancsolásban, hanem türelmes elbánásban, nem rendelkezésben, hanem vezetésben, nem eszupán beszéd, haem hódító cselekedetekben való hatásban, nem egyszer másszor, hanem a folytonos figyelem, utánjárás, segítés, és vezetés nehézz de áldásos munkájában keresd életfeladatodat.

Lásd mily sok az, mit mi kívánunk, várunk, kérünk tőled.

Tesszük ezt, mert szeretünk téged, szeretjük egyházunkat.

Tesszük ezt, mert bizunk benned, bizunk egyházunk öserejében.

Tesszük ezt, mert tudjuk, hogy ez a bensőség, közvetlenség, szívélyes közelség jelleged egyházunk ismérve.

Tesszük ezt, mert hisszük, hogy legjobb uton vagyunk e kívánatunkkal, legjobb uton van egyházunk, ha ily módon fog mélységben és magasban hatása tündökölni.

Tesszük ezt, mert ígérhetjük Neked az egyházkerület s az egyházmegye tisztviselői és képviselői ünnepelesen, hogy a veled most kötött új szövetségben nem szününk Isten áldásának buzó fohászával s kitartó munkássággal oda hatni, hogy a ki mint áldott jösz most küldve az Uról, áldástterjesztőleg légy áldott egyházunkban az Ur által.

Tesszük ezt, imádságos ajakkal, ezen szentélyükben, melyből nagynevű elődöd Zsedényi és nagy elődöm Máday nyertek vezérutjukra szép, de nehéz időkben kibocsáttatást s a honnan a te igénytelen, téged régi barátság melegségével fogadó elnök- és bajtársad 8 év előtt szintén kibocsáttatott, teszem ezt imént ezen ünneplő közönséggel együtt szívből üdvözölve téged egy sóhajjal s egy obajjal:

Legyen úgy! Áldja meg az Ur most a te, ily módon történt bejöveteledet és majdan kimeneteledet a mi Urunk a Jézus Krisztus által, kinek az Atyával és a sz. lélekkel egyetemben legyen dicsőség és bizodalom örökön-örökké. — Amen.

A beigtatott pedig ezek után következő beszédet intézte a kerületi közgyűléshez.

„Mélyen tisztelt egyházkerületi közgyűlés!”

Azon személyemet kitüntető bizalom, melylyel Engemet a Tisza kerület élére kerületi felügyelővé megválasztottak, valamint azon meleg hangu üdvözlés, melyben részesítettek, arra indít, hogy szívemből eredő halás köszönetemnek adjak kifejezést.

Megvallom, azon nagy tehetőségű és multú férfiak után, kik a tiszai kerület felügyelőiként szerepeltek és működtek, én nagyon is érzem fogyatékos gyenge tehetőségemet.

De, mert tudom, hogy egyházi ügyeink intézésénél legyen az az erő bármilyen gyenge, ott kell érvényesíteni, a hol azt a közbizalom igénybe kívánja venni és a hol azt egyházunk érdeke parancsolja.

Azt tartom, hogy különösen jelenleg, a midőn egé z Európában bizonyos társadalmi átalakulást akarnak keresztül erőszakolni, midőn tudjuk vagy érezzük, hogy társadalmi, politikai, felekezeti felforgatás eszméi foglalkoztatják sokaknál a szíveket és elméket, kell, hogy minden protestans, minden magyar ember boeasssa rendelkezésre egész erejét, tevékenységét, ha azt bármilyen csekély tehetőséggel érvényesítheti is.

Az pedig bizonyos, hogy jelenleg egész halmaza a megaláztatlan kérdéseknek nyomul előnkbe.

Ölomsúlyként nehezedik ránk a *szocializmus* rémképe, mely felakar forgatni mindent, közrendet, törvényt, jogot, vagyont, azt mondván, se haza, se törvény, se tulajdon, se vallás.

Es ezen felforgató eszmék ellen, hogy úgy mondjam járvány ellen, gyógyszer még fel nem találtak, mert híjába, erővel, fegyverrel, szuronyal azt egy bizonyos időig elfojtani lehet, de gyógyítani az embereket, a fanatizált, felizgatott kedélyeket lecsillapítani, a járványtól megisztítani, kigyógyítani nem lehet.

Az ellen csak egy mód van, vissza kell vezetni az embereket az Istenben való hithez, a vallássághoz, ez a gyógyír még talán használ, ha alkalmat és módot találunk annak beadásához.

A másik, mely ezzel karöltve jár, sőt mondhatom ikertestvérek, a felekezetnélküliség; szintén olyan veszedelmes jelenség, és ezt, sajnos, már a törvények megengedik. rn elhiszem, hogy a 90-es években történeteknek ez csak a logikai következménye.

De én a magam részéről úgy felekezetünkre, mint édes magyar hazánkra nézve veszedelmesnek tartom.

De más javító szert, más gyógymódot ezen betegség ellen sem tudok, mint visszavezetni az eltévelyeltek a vallássossághoz, a vallásérköles terjesztéséhez.

Es meg vagyunk győződve, hogy a Tiszakerület ugy világi mint egyházi bivei megfogják tenni a magok köteleességét, élén a Püspök ural be fogják bizonyítani, hogy mindannyian a közegyház papjai vagyunk és ha sikerül ezen két betegség ellen, ezen egyedüli gyógyírt hasznosítani, édes magyar hazánknak és felekezetünkre legnagyobb szolgálatot teszünk.

Van még egy harmadik veszedelmes ellenségünk, és sajnos, ezzel leginkább minket, lutheránusokat vádolnak, sőt vádoljuk magunkat is, az ugynevezett *panszlavizmus*

En ugyan ismerem, találkoztam vele mindenféle alakban, de a magam részéről olyan veszedelmesnek mint hirdetik, nem tartom.

Nagyobbra fujjuk fel megvallom, talán magunk is éppen azért, mert másokat vádolnak, a mi hiveink között

is vannak, kik e bajnak nagyobb súlyt tulajdonítanak, mint a milyet megérdemel.

De nem fejtetem, ismerik azon izgatók tendenciáját, a kik a mi jámbor, munkás tótjainkat egész a fanatizmusig felizgatják. Az ellen azt hiszem, a legjobb szer: szépen, testvériesen felvilágosítani őket, meggyőzni azon út, mód, helytelen voltáról, — azokat az izgatókat pedig, akik a népet ámitgatják izgatásaik által fanatizálják, a kik nemcsak szégyent hoznak felekezetünkre, de azon felül édes magyar hazánk ellen annak integritása ellen lázitanak, ha testvéri felvilágosítás, szép szó nem használ, a törvény szigorával való eljárást tartom az egyedüli célravezetőnek. hiszen a mi zsinati törvényeink általján ebben a tekintetben a legszigorubbak, mert az ilyen nemzetiségi aspirációkat egyenesen cánoni vétségnek minősítik, ha tehát szükség van reá és ha már más szelid intézkedés nem használ, büntessük őket úgy, hogy ártalmatlanná legyenek, tiltsuk el minden kezelői tisztviselésétől, degtaljuk őket oda, hova eljárásuk minősíti.

Megérdemlik annál inkább, mert az autotómia köpenyében burkolva csinálják orval házött tamadásait, az pedig nem arra való, hogy édes hazánk ellen izgassanak.

Ezek azon elvek, melyeknek kifejezést adni köteleességemnek tartottam.

Mielőtt azonban szavaimat zárnam, a részletekbe nem boeajtkozva, köteleességemnek tartom kijelenteni, hogy felekezetünk érdekét csak úgy szolgálhatjuk sikeresen, ha meglesz közöttünk a teljes összhang, ha az együttműködés mezéjén egyetertű eljárással működhetünk.

En megvagyok győződve, hogy ez meg lesz a magam részéről kijelentem, hogy igyekezni fogok elnöktársammal a püspök úr ő méltóságával egyetertűleg eljárni, nem hogy az egyik a maga nézetét, meggyőződését a másiknak alárendelve, mintegy bábbá süllyedve áldozza fel a maga meggyőződését, hanem a politikát az egyházi ügyek köréből teljesen kizárva, de mindkét irányban igyekezzünk érveink meghallgatásával és elmondásával egymást meggyőzni és a jobbnak elfogadása mellett intézkedni.

Meg vagyok győződve, hogy az teljesen sikerülni fog, ismerem a tiszai kerület tisztviselőit, jegyzőit, esperességeink úgy világi, mint egyházi elnökeit, sőt azt mondhatom, összes hiveinket, hiszen nem vagyok új ember, hosszú éveken keresztül kiismerhettük egymást és hízlekedem magamnak azzal, hogy éppen annak köszönhetem azon megtiszteltetést, melyben majdnem egyhágy megválasztatásom által részesítettek, tudom, hogy az elnöki székekben sok tapintat, bölcsesség és nagy türelemre van szükség, de éppen ezen ismeretségünkkel fogva megvagyok győződve, hogy úgy a jegyzőkar, valamint a tisztikar, esperességi elnök urak, szóval kerületünk összes hivei nem fogják tőfem becses támogatásukat megvonni, melyet a midőn kérek, halás köszönettel mondok a megtisztelő bizalomért azon egyházaknak, melyek megválasztásom érdekében bizalmukkal megajándékoztak. De halás köszönettel mondok megtisztelő megjelenésükért első sorban egyetemes felügyelő úr ő méltóságának, a 3 kerület felügyelőjének és püspök uraknak, halás köszönettel mondok az itt megjelent minket megtisztelő vendégeinknek, minden rend és rangnaknak, valláskülömbőség és főképen kerületünkhöz tartozó megjelent hiveinknek, kérem szives támogatásukat s magamat tapasztalt jóindulatukba zártan elfogadom a felügyelői széket.

A szünni nem akáro lelkes „éljenekkel” fogadott beszéd után Prónay Dezső báró a magyarhoni egyetemes egyház, Dr. Baltik püspök pedig maga és püspöktársai nevében üdvözölte a beiktatottat, ki köszönetének újabb nyilvánítása után a kerületi gyűlés folytatását a következő nap reggeli 8 órájára tűzte ki, s kíséretével a püspöki lakba vonult, hol Borsod- és Gömörvármegye, Miskolez város, a Miskolez városi hitfelekezetek, a királyi törvényszék, s a kerületet alkotó tizenegy egyházmegye nagyszamban megjelent képviselőinek, valamint a főgymnasiumok tanári karának, ugyszintén a rozsnói felső leányiskola tanfőületének tisztelgését fogadta, s ugyanott vette át a sürgönyöket, melyeket hozzá képviselőtársai s jóbarátai a haza minden tájékáról intéztek.

A „Korona” vendéglő emeleti nagytermében 350 teríték várta az ünneplést által meghívott vendégeket, kiknek határt nem ismerő lelkesedésűl az első öt tősztot kivéve, a többit, mely áradatként szünet nélkül hangzott, a morajló s az éljenek viharát magába zární alig képes nagyteremben, csak töredékesen lehetett kívenni.

Szentiványi Árpád apostoli királyunkért s családjáért, Zelenka püspök Szentiványi Árpáért, Glanf főjegyző Prónay Dezső báróért, idb Szontagh Pál Dr. Baltikért, báró Prónay Dezső Szentiványi és Zelenkáért, Kubinyi Géza Zelenka püspökért, Terray Gyula a Szentiványi-család tagjaiért, Báró Podmaniczky Géza Blasehovszky prépost-plebánosért, Baltik püspök báró Radvánszky Géza egyetemes gyámintézeti világi elnökért, Melezer Gyula borsodi volt alispán Szentiványi Árpáért, Blasehovszky prépost-plebános a honi felekezetek közti békeért s Zelenka püspökért, Turóczy Pál esperes a református testvérekért, s külön a miskolezi izraelita hitközség előljároságaért, Materny esperes Borsodmegye közönségeért s Tarnay alispánért, Zelenka Lajos dr. Miskolez városaért, Tarnay alispán Hámos László főispán és Bornemisza László alispánért, Nemes Károly gömöri Szontagh Pálért, Hámos László főispán br. Podmaniczky Gézáért, Kubinyi Géza Bornemisza Lászlóért és külön dr. Szontagh Miklósért üritette poharát. — Kárba vesztett tőszt ezeken kívül volt még egy légió, csak az ajkak mozgását s a bátor, ugyszólván vakmerően vitéz vállalkozók élénk taglejtését lehetett látni, de hangjuk el nem juthatott fül-inkhez! — Oly magas hullámokat vert a felkesedés, hogy még a lipiói és árvai esperességek papjai is mindnyájan kivették részöket a tősztok büvös gyönyöreiből, s nyiltan kifejezték, hogy bár okkupálva és akaratuk ellenére lettek anektálva a tiszai egyházkerületbe, de látva és tapasztalva a jóságot s testvéri érzelmét,

mely őket itt környezi, — már most egészen jól és otthonosan érzik magukat, — s azon lesznek, hogy a bizalomra és testvéri szeretetre érdemesebbé is váljanak.

A tulajdonképeni kerületi gyűlés 75. pontban jelzett tárgysorozatával csak tegnap (hétfőn) vette kezdetét, s ennek elején *Szentiványi Árpád ezer forint adományt ajánlott fel az egyházkerületnek szabad rendelkezésre.* A gyűlésen reggeli 8 óráig d. u. 2 óráig és ismét d. u. 4 óráig 8-ig 12. pontot tárgyaltak le. Hogy miért olyan keveset? Oka a tárgyak életlevágó fontossága, a nagy érdeklődés, s a protestans öntudatból kifolyó autonómikus szólásszabadság. E jogukkal éltek is képviselőink, s éljenek is mindenkori úgy „ne quid detrimenti publica capiat.“

Hírek és vegyesek.

A megyei közművelődési egylet esütörtökön d. u. 3 órakor a megyeházán tartja közgyűlését.

Új vármegyei főorvos. Hámos László, vármegyei főispánja múlt szerdán nevezte ki Gömörvármegye új tiszti főorvosává: *Dr. Meskó Miklós* dobsinai orvost, ki állását augusztus 1-én foglalja el, s a hivatalos esküt a most összehívott megyebizottsági közgyűlésen teszi le. Az új megyei főorvos fiatal ember: 32 éves, s oklevelét Budapesten 1890-ben nyerte. Dobsinán néhány év óta működik, s a város közönsége hamar megszerette a törekvő, komoly fiatal orvost, ki a társadalmi életben is nagy szerepet játszott. Mi örömmel üdvözljük új állásában, s vármegyei egészségügye érdekében kifejtendő munkásságához sok erélyt és kitartást kívánunk!

Elismerés A vármegyei közigazgatási bizottság hétfőn tartott ülésén elnöklő főispán bejelentette, hogy *Dr. Meskó Miklós* kinevezte a vármegye főorvosává. Ez alkalommal szép beszéd keretében a közigazgatási bizottság hálás elismerését és köszönetét tolmácsolta *Dr. Löcherer Tamás* közkórházi igazgató-főorvos odaadó, lelkiismeretes és szakképzett munkásságáért, melyet csaknem másfél éven át mint vármegyei helyettes főorvos díjazatlanul kifejtett. Ő a kórházi igazgatói állást nem akarta feleselnie a megyei tiszti főorvosi állással, hanem helyettes főorvosként páratlan ügybuzgósággal szolgálta a megye egészségügyét, s méltán megérdemelte a főispán elismerését, melyhez a közigazgatási bizottság egyértelműleg hozzájárult olyképp, hogy a bizottság jól kiérdemelt köszönete és elismerése jegyzőkönyvi kivonaton közöltessék *Dr. Löcherer* kórházi igazgató-főorvossal.

Vármegyei közgyűlés. Törvényhatóságunk rendes nyári közgyűlését ma esütörtökön és holnap pénteken tartja. A közgyűlésről lapunk jövő számában fogunk referálni, most csupán jelezzük, hogy annak egyik legérdekesebb tárgyát képezi Jolsva városának jövő sorsa. Ez ügyben, hogy t. i.: Jolsva város maradjon-e vagy átalakuljon nagyközséggé? a legutóbbi közgyűlés bizottságot küldött ki: Bornemisza alispán, Marton János, Molnár József, jegyző: Lukács Géza, s e bizottság alaposan tárgyalta a kérdést, átvizsgálta az ügyiratokat, számadásokat s a megyegyűlés elé terjesztett jelentésben azt véleményezi, hogy a Jolsva város nagyközséggé alakulása egyáltalán nem indokolt. Biztosra vehető, hogy a közgyűlés is magáévá teszi e véleményt, s nem járul hozzá a város hátrafelé haladásához. Érdekes tárgya még a gyűlésnek Győr és Háromszékmegyék átírata a tisztviselők fizetésének rendezése tárgyában. Erre nézve vármegyeink — mint halljuk — önálló fölterjesztést intéz oly irányban, hogy rangfokozat létesítését, a fizetések legalább 40% al javítását s azt kéri, hogy a megyei tisztviselők ugy osztályoztassanak, mint a törvényszéki tisztviselők.

Fehér-Kereszt közgyűlése. A Fehér-Kereszt egyesület 1. hó 11-én tartotta közgyűlését, melyen a tagok nagy számban jelentek meg: Ott voltak a fényes gyűlésen: Bornemisza Lászlóné elnöknő, Hámos László elnök, Bornemisza László, Fülöp Benjáminné, Kern Adolfné alelnöknő, Nagy Ferencné alelnöknő, özv. dr. Marikovszky Istvánné, özv. Csider Antalné, Vozáry Györgyné, Stech Kálmánné, Dr. Lichtschein Adolfné, Ethey Aranka Lukácsné, Henyei Kálmánné, Kubinyi Bertalané, Marikovszky Emma, Madarassy Gyuláné, Dr. Cziner Miksáné, Frank Adolfné, Baksay István, Dr. Löcherer Tamás igazgató, Komáromy István jegyző, Dr. Szeless Ödön titkár és mások nagy számban. *Bornemisza Lászlóné* elnöknő ragyogó szép beszédben nyitotta meg a gyűlést, vázolta a fontos czélok nagy érdekeit. — Utána *Hámos László* elnök jelentette be, hogy a gyermekmenház felállítását biztosítva van, csak a kitartó lelkes buzgalom kell. Részletes és kitünő programot adott elő a részletes pontos kidolgozására nézve. Majd *Dr. Szeless Ödön* titkár adta elő a részletes beszámolót egy hosszú év sok jelentős munkájáról, a mely biztosítja, hogy a gyermekmenház ez év október 1-ére fel lesz állítva. A gyermekmenház felállítását el is határozottat. *Komáromy István* jegyző bejelenté, hogy már eddig 50 gyűjtő iv küldetett szét és százakra megy a felajánlott segély pénzben és természetben. Elnöknő elismeréssel adózik a gyűjtőknek, kivált Vozáry Györgyné, Kern Adolfné, Nagy Ferencné és dr. Lichtschein Adolfné érdemeinek. Új választmányi tagoknak megválasztottak: Eperjessy Józsefné, Nagy Ferenc és Bodor Arminné.

Megtagadott államsegély. A helybeli róm. kath. iskolások a tanítók korpótékának kiutalványozását kérelmezte s egyidejűleg egy új tanítói állás rendszeresítése czéljából a kormánytól 400 forint államsegélyt kért. A kormány a korpóték kiutalványozását engedélyezte, azonban a 400 forint államsegélyt nem adta meg. Erre különben sem lesz szükség, ha sikerül az iskolák államosítását és a róm. kath. iskola beolvasztását keresztülvinni, amit remélünk is.

Házasság. Nagy-Röczéről írják lapunknak: „F. hó 9-én esküdött örök hűséget városunkban *Beél Gyula Mihálk* Margitnak, Poszkói Mihálk Dezső hercegi főgyógyász bájosi leányának, a legszűkebb családi körben. A polgári kötés a városházán ment végbe, hol Stefanosok Károly polgármester végezte a hivatalos teendőket, majd az ág. ev. templomban a vallásos szertartást *Geduli Henrik* nyiregyházi ág. ev. lelkész remek szívhez szóló beszéddel nyitotta meg, s kérte a kedves párra az isteni áldást. Az új pár ebéd után azonnal elutazott a Garam-

ra, állandó tartózkodási helyére. Városunk kicsinye és nagyja állandó boldogságot kíván az új párnak! — A jó kívánságokhoz mi is hozzájárulunk!

Eljegyzés. A lapunkhoz beküldött jelentésből értesülünk, hogy alsó-draskóczy *Morray Béla* m. kir. honvédszáz főhadnagy eljegyezte Gömör-szárközi és namvai *Harmay* Mathildot. Állandó boldogság kísérje a jegyes párt!

Az önálló vámterület érdekében a Lereskedelmi m. kir. miniszter egy anketet hív össze, melyre meg van hívva a Gömörvármegyei Gazdasági Egylet is. A miskolci kereskedelmi és iparkamara, s vármegyéinkből *Andrássy Géza* gróf is résztvesz a tárgyaláson.

Halálozás. *Borsos Pál* városunk egyik polgára — a kiterjedt Borsos-család egyik tisztos tagja f. hó 9-ikén 87 éves korában elhunyt. Temetése f. hó 11-ikén nagy részvét mellett ment végbe.

A helybeli vadásztársaság évi közgyűlését f. hó 18-ikán tartja, s ekkor fogják megállapítani a vadászat idejéig gyakorlásának módjait.

Honvédek városunkban. Mult szombaton nagy élénkséget idézett elő városunk utcáiban a jolsvai honvédek egy csapatának átvonulása, s trombita harsogása és dobpergése kísélta a kíváncsiakat az utcára, hogy a rég nem látott uniformisban gyönyörködjenek és egyet-egyvet söhajtssanak: „Hát a mi katonáink vajjon mikor érkeznek?“ A jolsvai honvédek másnap tovább mentek.

Szabadság ünnepe Gömör-Simoniban 1898 a felszabados évforduló alkalmára írta és elmondta *Batta György* ev. ref. lelkész. Kiadja *Fáy István* a rimaszécsi kerület országgyűlési képviselője. E czím alatt egy 16 lapra terjedő füzetet vettünk, mely a jeles papnak és a szónoknak alkalmi hazafias szép imáját, Eszter könyvének IX. része 20—21—28 verseire alapított s az 1848. előtti és utáni idők közt párhuzamot vonó szent beszédét — ismerteti. A munka méltó a figyelmes elolvasásra, s megérdemli, hogy szélesebb körben közkézben forogjon.

Czipészek mulatsága. A helybeli czipész ifjúság a Tompa-szökeor javára f. hó 17-ikén a Széchenyikertben nyári mulatságot rendez 40 krajczáros belépti díj mellett.

Halálosvégü verekedés. Tamásfalván f. hó 8-ikán tragikus végü ezüvadás-és verekedés történt. *Deák* András számadó és *Koreny István* 21 éves bojtár között már kora reggel nézet különbözős támadt, s annyira összeveszték, hogy a fiatal *Koreny* neki ment a 38 éves *Deáknak*, ki a támadásra felkapta tütykösét és úgy fejbe ütötte *Korenyt*, hogy ez összerogyott. Később magához tért, s egy zugban meghuzódott, s ott feküdt másnap délig anélkül, hogy valaki rá is nézett volna. Ekkor megtalálták a vértócsában fekvő legényt s orvost hívtak, ki minijárt beszállította a kórházba a szerencsétlenül járt legényt. A felvételkor már haldokló beteg reggelre kiszüvedett. A törvényszéki boncolás — mely f. hó 11-én ment végbe — megállapította, hogy a legény halántékcsontja elört, s ez roncsolta az agyat, agyvérzés állott elő. A csendőrség *Deákot* elfogta.

Tűz. Folyó hó 11-én déltájban a Kispást-téren a Simegner esztrégy kigyuladt, de szerencsére gyorsan eloltották, s az ott felhalmozott takarmányból nagyon kevés égett el. — Egy félóra múlva újabb tüzjárma esődített a népet a vásártérre, hol a város tulajdonát képező nagy szénakazal gyuladt meg. A tüzoltóság kivonult, s miután az égő kazalt megmenteni már nem lehetett, a közelben elhelyezett négy kazal szénát igyekeztek megóvni, s ez sikerült is. A leégett széná biztosítva volt.

Kereskedő ifjak mulatsága. Szép s minden ízében pompásan sikerült nyári mulatságot rendezett f. hó 10-ikén a helybeli kereskedő ifjak egyesülete. A derék ifjuság gondoskodott arról, hogy a közönségnek olyan élvezetet nyújtson, mire nem mindennap nyílik alkalom s meglehetősen nagy áldozat árán elhozhatta az egri katonazenekart, mely délután 4 óra tájban az egylet elnöke *Dr. Szeless Ödön* bájos nevének kedveskedett egy nótával, s aztán a rendezőséggel együtt kivonult a Széchenyi kertbe, hol csakhamar gyülekezett a közönség. Hat óráig a katonazenekar hangversenye mulattatta a szépszámu hallgatóságot, mely minden darab után lelkesen tapsolt és nem győzött betelni a zenekar szép játékaival. Este felé aztán megindult a tánc, felváltva játszott a katonai és cigányzenekar, s a fiatalok ugyancsak neki buzdult a táncnak, mely éjtéli egy óra tájban ért véget. A mulatság szépen sikerült, s a derék rendezőséget, mely a siker érdekében sokat fáradozott, méltán megilleti a dícséret. Úgy halljuk, hogy a mulatság az egylet czéljaira is juttatott jövedelmet, ami tekintve a sok költséget, igazán szép és örvendetes dolog.

Új lövőtér Jolsván. A jolsvai honvédség számára a lövőtér — mint értesülünk — 6348 forint 44 kr. költséggel rendezték, úgy hogy az most már teljesen meg fog felelni a katonaság czéljainak.

Tüzoltó mulatság Rimaszécsen. A rimaszécsi önkéntes tüzoltó-egylet f. hó 24-ikén Rimaszécsen a „Kis Erdőben“ saját pénztára javára nyári mulatságot rendez. Belépti-díj személyenként 50 kr. — Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. — Kezdeté délután 3 órakor. — Kedvezőtlen idő esetén a mulatság a „Vám“ vendéglőben tartatik meg.

Lopás. Szeverényi Jánosnak, a felső malom bérelőjének küncz darab sertését hajtották el f. hó 12-ikén éjjel ismeretlen tettesek. — A csendőrség kutatja a tolvajokat.

Verekedés Osgyánban. Folyó hó 10-én Osgyánban *Tóth András* és *Vince János* állítólag azért, mert az aratási munkálatokra nézve nem tudtak megállapodni, *Varga Barát János* 22 éves napszámost fejszével úgy megvagdaltak s vasvillával összeszurkálták, hogy a fiatal legény vérző sebekkel összeesett, s így szállították be másnap a közkórházba. A sérült sebei súlyosak, s a csendőrség letartóztatta a támadókat.

Az állategészségügy vármegyeinkben jun. 28-ikán így áll: *Lépfene:* Kokován. *Veszétség:* Balogfalva, Deter és Zabaron. *Takonykór és bőrféreg:* Osgyánban. *Rühkór:* Hubón és Nyustján. *Sértésvész:* F.-Bátka, Osgyán, Rimaszombat, Telgárt és Uzapanytón.

Országos állatvásár Rimaszombat július 12-én. (Brauner Gyula vm. állatorvos tudósítása.) Felhajtattott: szarvasmarha 3462, ló 2840, juh 1730; összesen 8032 drb állat. Vásári felhajtás a javában folyó aratási munkálatok dacára, minden vára-

kozason felül, minek valódi oka az általános pénzhányban keresendő. Forgalmat tekintve, míg a marhavásároknak szilárd irányzat mellett élénk adásvétel nyilvánult, addig a lovak és juhok között esekélyebb forgalom jelentkezett. Szarvasmarha vásárlásán élénk kereslet tárgyát képezték a levágásra, valamint a gyári hízalásra alkalmas ökrök, melyek nagyobb mennyiségben budapesti bizományosok s a vidéki mészárosok, továbbá Pozsony és Nyitra megye szesz illetve ezukor gyári részere vásároltattak össze. Nagyobb számu bevásárlást eszközöltek I. és II. oszt. igás marháknak Nyitra, Győr, Bars, Nograd, Borsodvármegye birtokos gazdái. Tekintélyes számban felhajtott ökrötök pedig Zólyom és Gömör megye erdős legelőire hajtottak el. Lovak között a kevés számban megjelent marhakereskedő mintegy 30 drb Remondának valót szedett össze. Könnyebb kocsi-lovak jobbadán csak esere tárgyát képezték, míg paraszt lovaknak nyomott áron nyomatási munkálatokhoz vásároltattak. Juh vásárlásán csak a jobbminőségű levágásra alkalmas ürüféléknek akadt vevője, egyebekben egyáltalán nem mutatkozott forgalom. Arak. Igás ökrök I. oszt. 340—460 forint; II. oszt. 250—340 forint; kisbirtokosoknak való 180—250 forint; levágásra és gyári hízalásra 170—310 forint páronként. Selejtés vágó tehének 58—110 forint dőja. Szopós borjak 12—28 forint. Tarka fejűs tehén. 80—110, borjuval 140 forintig; magyar fejűs tehének 65—90 forint. Ökrötök 3 éves párja 160—180 forint; 2 éves 130—145 forint. Üszötök dőja 35—60 forint. Remonda lovak dőja 180—245 forint, könnyebb kocsi-lovak párja 210—340 forint, paraszt lovak dőja 45—90 forint. Jöminőségű ürü párja 10—12 forint, soványabb 8—10 forint.

Hivatalos közlemények.

M. kir. posta- és távirtda igazgatóság Kassán.

Pályázat.

7151. sz. — A kassai m. kir. posta és távirtda igazgatóság kerületben betöltendő 12 gyakornokjelölti állásra pályázatot nyitok.

Ezen állásokra az 1883. évi I. t.-e. 14. §-a alapján mindazok pályázhatnak, a kik középiskolát vagy ezzel egyenrangú más tanintézetet érettségi vizsgával sikeresen végeztek, 18-ik életévüket betöltötték és magyar állampolgárok.

Ezen feltételeken kívül a pályázók községi, erkölesi bizonyítvánnyal fedhetetlen előéletűek, közhatalossági orvosi bizonyítvánnyal pedig ép és egészséges, a posta- és távirtdaszolgálatra testileg is alkalmas voltukat tartoznak igazolni.

A sajátkezűleg írt és születési, orvosi, erkölesi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvények a közszolgálatban nem lévők által pedig az illető szolgabíró vagy polgármester útján *folgyó évi július hó 31-ig*, a kassai posta- és távirtdaigazgatósághoz nyújtandók be s a mennyiben az említett határidőig pályázók kellő számmal nem jelentkeznek, később érkező folyamodványok is elfogadtnak.

A pályázók közül kiválasztottak az illető posta- és távirtdaigazgatóság felhívására az igazgatóság vezetőjénél személyesen jelentkezni tartoznak, a ki azután felfogadásuk iránt végleg határoz.

A felfogadott posta- és távirtdagyakornokjelöltek eskü helyett ezt pótló fogadalmat tesznek, egy (1) forint napidíjban részesítetnek s a következő feltételek mellett lépnek szolgálatba:

1. Állásukat az illetékes posta- és távirtdaigazgatóság felhívására f. évi szeptember hó 1-én, vagy ha az igazgatóság másképen rendelkezék, ehhez képest elfogadni tartoznak.

2. Kötelesek a posta- és távirtdaigazgatóság által kijelölendő hivatalnál, melynek fejelemni hatósága alatt állanak, a posta- és távirtdakezelést gyakorlatilag elsajátítani s ott rendes szolgálatot teljesíteni.

3. 1899. évi szeptember hó 1-én saját költségükön Budapestre illetőleg Zágrába fognak áthelyeztetni, a posta- és távirtdatisztképző tanfolyam szabályszerű hallgatására.

4. A posta-távirtda tanfolyam tartama alatt mint annak rendes hallgatói a tanfolyami szabályzatnak minden tekintetben alávetik magukat, tehát a beiktatási és tandíjakat is, ha ezek alól a szabályzat alapján föl nem mentetnek — fizetni kötelesek.

5. Napidíjak elvezetésében a tanfolyamnak 10 óra terjedő ideje alatt is megmaradnak, de ennek fejében a tanfolyam székhelyén levő posta- és távirtdaigazgatóság rendelkezése szerint, szabad idejükben szolgálatot teljesíteni tartoznak.

6. A kik ezen feltételeknek eleget nem tesznek és a kiknek magatartása, vagy megbízhatósága kifogás alá esik, valamint azok is, akik posta távirtda szolgálatra más okok miatt alkalmatlanoknak találtnak: a szolgálat illetőleg ezen próba képeni alkalmaztatás alól felmentetnek.

7. Azok viszont, akik gyakorlati alkalmaztatásuk alatt teljesen beválnak, a posta- és távirtda tisztképző tanfolyam szabályszerű elvégzése után posta- és távirtda gyakornokokká n veztetnek t. i. az 1893. évi IV. t.-cz. 11-ik §-ában megállapított segélydíjjal, azaz ha felsőbb tanintézetet végeztek évi 500 forint, különben évi 400 forint járandósággal; a posta- és távirtda tanfolyam szabályzata által előírt szakvizsga sikeres letételével pedig igényt szerhetnek a X-ik fizetési osztályba sorozott s az 1893. évi IV. t.-cz.-ben meghatározott illetményekkel járó posta- és távirtda tiszti állásokra s ha ily állásokra helyüresedés hiánya miatt azonnal kinevezhetők nem volnának, addig míg kinevezetésük bekövetkezik. posta- és távirtda segédtiszti minőségben nyerneik alkalmazását.

Kassa, 1898. június 22. **Bene Róbert,**
kir. tanácsos, p. t. igazgató.

Felelős szerkesztő: LUKÁCS GÉZA.

Magán-hirdetések.

Henneberg-selyem 45 krtól 14 forint 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraimból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdrágább szövés, szín és mintázatban. **Frivát-fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek. — **Henneberg G. selyemgyárai** (cs és kir. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levéllel yragasztandó

Tanulóul

egy 13—14 éves fiu, ki magyarul helyesen írni és jól olvasni tud, **Rábely Miklós** könyvnyomdájában azonnal felfogadtatik.

Tanulóul.

Stech Kálmán kereskedésébe Rimaszombatban egy 13—14 éves kello iskolázottsággal bíró ifju tanulóul azonnal felvétetik.

Szabad kézből eladó.

Rimaszombatban a Jánosi-utczában 38 sz. alatt, a vásártérhez közel fekvő emeletes lakház, tágas udvar és a Rima folyóig terjedő rendezett kert szabad kézből eladó. **Szerényi János.**

Eladó dogge-kutya.

Egy tisztavérű dán dogge-kutya, 3 éves, dressirozott, 78 cm. magas; mérsékelt árban eladó **id. Róth Lajosnál.**

Árverési hirdetmény.

Jolsva r. t. város tulajdonát képező fürdői alsó vendéglő, „Béka” és „Fillér” nevű italmérési helyiségek f. évi **július hó 26-án** délelőtti 9 órakor Jolsva város közházánál tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatk.

Árverési feltételek ezen polgármesteri hivatalnál bármikor megtekinthetők.

Jolsván, 1898. július hó 5-én.

Bazilidesz, polgármester.

Csődvagyon eladási hirdetmény.

Vagyonbukott **Kohn Armin** nagyrőcei kereskedő esődtömegéhez leltározott, a esődletár 2—457. tétele alatt felvett rőfös-, dívat- és fűszerárú raktár, valamint a házi berendezés zárt ajánlat utján értékesítése a esődválasztmány által elhatározatván, felhivatnak venni szándékozók, hogy 500 frt bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat **1898 évi július hó 30-ik napjának délutáni 5 órájáig Dr. Krausz Gyula rimaszombati ügyvéd** h esődtömeggondnokhoz benyújtani sziveskedjenek.

Az áraktár leltári becsértéke a butorokkal együtt 5457 frt 59 kr.

Az áraktár és a részletes leltár Nagyrőcén alólirt tömeggondnok nr közbenjöttével megtekinthető.

Az ajánlatok elfogadása fölött a esődválasztmány **1898. évi július 31-én d. e. 10 órakor Rimaszombatban** a kir. törvényszék pertárában megtartandó ülésében fog határozni, esetleg ugyanakkor nyilvános árverést tartani.

Az elfogadott ajánlat benyújtója vagy a nyilvános árverési vevő köteles a vételárat azonnal készpénzben kifizetni és az áraktárt 3 nap alatt kiüríteni.

Nagy-Rőcén, 1898. évi július hó 12.

Dr. Hozáczy Ferencz, esődtömeggondnok.

Hirdetmény.

A nagy-rőcei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **nagyrőcei takarékpénztár** végrehajtónak **ifj. Poproczi András** végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tokekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrőcei kir. járásbíró) területén lévő Krokova község határában fekvő az ifj. Poproczi András tulajdonát képező krokovai 48. sz. tjkvben foglalt ingatlanok háromnegyed részére az árverést 753 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1898. évi auguszt. hó 8-ik** napján délelőtti 10 órakor Krokován, a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881-ik évi LX-ik törv. czikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőcén, 1898. évi május hó 6-án.

A n-rőcei kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Nagy, kir. albiró.

Hirdetmény.

39. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a nagyrőcei kir. járásbíró az 1898. évi V.I. 106, 107. és 108. számú végzése következtében **Dr. Cziner Miksa** ügyvéd által képviselt **Deutsch Adolf s társai** javára **Berger Miksa** ellen 350 frt, 385 frt és 900 frt s jár erejéig 1898. évi június hó 12-én fogantottított biztosítási és kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1720 frt 70 kr-ra becsült házi butorok, bolti árú, italneműk, hordók, konyhaeszközökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatk.

Mely árverésnek a nagyrőcei kir. járásbíró V.I. 106/1898. számú végzése folytán 350 frt, 385 frt és 900 frt tokekövetelés, ennek 1898. évi május hó 20 ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 87 frt 77 krban bíróilag már megállapított költségei erejéig alperes lakásán Murányban leendő eszközésére **1898. évi július hó 22-ik** napjának délelőtti 11 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1898. évi LX. t. cz. 107 és 108. §-sa értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Nagy-Rőcén, 1898. évi július hó 2-án.

Ujházy László, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

2282. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati takarékpénztár** végrehajtónak **Fazekas Lajos** zsiplakos végrehajtást szenvedő elleni 600 frt toke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. cz. 144. §. s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Zsip községben fekvő s a zsiplakos 42. sz. tjkvben A. I. 1—19 sorszám alatt foglalt Fazekas Lajos zsiplakos tulajdonát képező $\frac{1}{2}$ urbéri birtokra s az ezután járó urbéri legelő illetőségre az 1910 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1898. évi szeptember hó 13-ik** napjának

d. e. 10 óráját Zsip községben a község házában tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át azaz 191 forint készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1898. évi június hó 17-én.

2—3

Vozáry, kir. tszéki biró.

Uj üzlet a megyeháza mellett!

ÜZLETMEGNYITÁSI JELENTÉS!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Rimaszombatban a **Kossuth-utca sarkán, a megyeház átellenében** (Kern-féle ház) a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

Órás- és ékszerész-üzletet

nyitottunk. — Ajánljuk a nagyérdemű közönségnek dusan felszerelt raktárunkat: **fali-, inga-, arany és ezüst zsebórákból.** — Arany, ezüst és gyémánt **ékszerekből;** nri és női **arany-láncok, karkötők, fülfüggők, melltűk** stb. Valódi **ezüst evőeszközök, gyertya-tartók, gyümölcs-tálak** stb.

Nagy raktár mindennemű china-ezüst árúkból

a legjutányosabb áron kapthatók.

Mindenféle **órák és ékszerek javításai** jótállás mellett elvállaltatnak és gyorsan eszköztetnek. — **Törött és régi aranyak becséreltetnek.**

A nagyérdemű közönség nagybecsű pártfogását kérve, maradtunk kiváló tisztelettel

Tigerman Adolf és Enyedi Miksa,
órák és ékszerészek.

1—2

A m. kir. államvasutak pályaórása!

Loversenyek Tatra-Lomniczon

1898. július 13, 14, 16 és 17-én.

A „Magyar Lovaregylet” által rendezve, kezdetük **mindig délután 3 órakor.**

A közlekedés a **Kassáról** reggeli 9 órakor és **Ruttkároi** reggeli 9 óra 27 perczkor induló személyvonattal történik, a mely **2 óra 12 perczkor,** illetve **1 óra 10 percz** érkezik Poprad-Felkára, a honnét **2 óra 20 percz** indul továbbá **különvonat a versenyterre.**

Vissza **6 óra 20 perczkor** indul a különvonat Poprad-Felkára és onnét **6 óra 54 perczkor** Kassára, illetve **7 óra 52 perczkor** Ruttká irányában.

Július 15-én d. u. 6 órakor kosi és kerékpár viágorkozó.

Helyárak a versenyterre: I-ső hely 3 frt, II-ik hely 1 frt, III-ik hely 20 kr.

Jegyek kaphatók Tatra-Lomniczon Kuzman Gyula bazárjában és a versenynapon Tatra-Lomniczon a **versenyteren.** — **Restaurációk az I-ső és II-ik helyen, szintegy totalisateurok, bookmaker és katonazene.**

2365. sz.

Arverési hirdetmény.

Szab. Rimaszombat r. t. város tulajdonát tevő kir. pénzügyigazgatóság alatti Főtéri jobb- és baloldali főlszinti bolthelyiség, lakás és melléképülete összesen vagy egyenként elkülönítve 1899. év május hó 1-étől 6 — hat — évre bérbe adatik.

Felhivatnak a bérleti kívánók, hogy az iránti írásbeli, a meghatározott bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat folyó évi **augusztus hó 22-ik** napjának d. e. 12 órájáig a polgármesteri hivatalnál, hol az árverési feltételek a hivatalos órák alatt megtekinthetők, adják be.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város tanácsának 1898. évi június hó 24-én tartott üléséből.

1—2

Szabó György, polgármester.

Árlejtési hirdetmény.

380. sz. — A debreczeni m. kir. állami méntelep eperjesi, debreczeni, turia-remetei, rimaszombati és szatmár-németi-i osztályainál elhelyezett katonai legénység és mén-állomány részére, 1898. évi november hó 1-től 1899. október hó végéig szükség-lendő **takarmány** és **egyéb czikkek** biztosítása tárgyában **folyó évi augusztus hó 30-án** délelőtti 10 órakor írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog ezen méntelep számvivő-irodájában megtartatni.

A szállítási feltételek ugy a nevezett irodában, mint az egyes telep-osztályoknál megtekinthetők.

Az ajánlatok szerkesztésére vonatkozólag felhivatik az érdekeltek figyelme a hatóságilag kifüggesztett árlejtési hirdetményekben foglalt mntára.

Debreczen, 1898. évi július hóban.

A debreczeni m. kir. állami méntelep parancsnoksága.

1—2

Szagtalan és nyomban szárado

Christoph-fénylakk törvényesen védve

Kérjük valódi Christoph-fénylakkot.

Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használtatassanak, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerülte. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárggyal feltörülhető anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk.
sárgásbarna és mahagonibarnát, mely akár csak az olajfesték főtí be a pallót s egyntal fényt is ad — Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen befűd minden főtít, korábbi mázolást stb.; van azután

tiszta fénymás (színezetlen)

uj pallókra és parkettre, mely eszpán fényt ad. Különösen parkettre s olajfestékek már beazolt egészen új pallókra való.

Csak fényt ad, ennélfogva nem főtí el a fanastrát.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzög mtr (két közép nagyságú szobára való) 5 frt 90 kr., vagy 9 $\frac{1}{2}$ márka

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintaműzafások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a ezégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több, mint 1850 éve létező gyármányt sokféle utánzózzák és hamisítják s sokkal rosszabb, s gyakran a ezélek meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba

CHRISTOPH FERENC,
a valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója.
Prága, K. Berlin.

Kapható: **Rimaszombatban:** Braun Zsigmondnál. — **Losonczon:** Illavsky Jánosnál. — **Besztercebanán:** Novák Lajosnál. — **Salgó-Tarjánban:** Grünfelder M-nél.

7—10